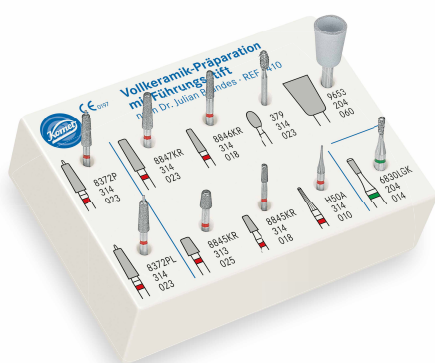

Sztyft przewodzący | Zestaw 4410

● 8372P.314.023

● 8372PL.314.023

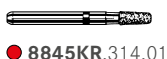
● 8847KR.314.023

● 8845KR.313.025

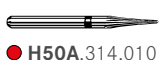
● 8846KR.314.018

● 8845KR.314.018

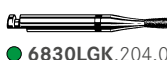
379.314.023

● H50A.314.010

9653.204.060

● 6830LGK.204.014

preparacja pod uzupełnienia pełnoceramiczne przy użyciu instrumentów ze sztyftem przewodzącym według dr Juliana Brandesa.

Zaletą uzupełnień pełnoceramicznych jest przede wszystkim ich doskonała estetyka oraz biokompatybilność. Aby móc wykonać prace pełnoceramiczne o odpowiedniej jakości, zwłaszcza biorąc pod uwagę ograniczoną odporność na siły rozciągające, należy przeprowadzić prawidłową preparację. Decydującym czynnikiem jest między innymi uzyskanie podpierającego stopnia na całym obwodzie. Jednak wykonując precyzyjny i wystarczająco szeroki stopień należy również pamiętać o maksymalnej ochronie tkanek twardych zęba.

Po kierunku dr. Juliana Brandesa z Kolonii opracowaliśmy zestaw instrumentów do preparacji pod uzupełnienia adhezyjne, który w pełni odpowiada wysokim wymaganiom stawianym rekonstrukjom pełnoceramicznym. Zestaw ten ułatwia całe postępowanie również w trudniejszych przypadkach. Na szczególną uwagę zasługuje główny instrument zestawu, zaopatrzony w sztyft przewodzący w dwóch różnych długościach, gwarantujący uzyskanie uzupełnień o wymaganej przez producentów materiałów ceramicznych, minimalnej grubości ścian i równomiernym, poziomym stopniu.

Dwa sztyfty o różnej długości pozwalają na preparację dokładnego stopnia na całym obwodzie również w bardziej skomplikowanych sytuacjach, ponadto można przy ich użyciu bez problemu zmienić dotychczasową preparację bezstopniową lub ze stopniem zaokrąglonym, uzyskując wyraźny stopień. Zestaw 4410 zawiera również instrumenty dodatkowe o analogicznym kształcie, które można zastosować podczas wykonywania wszystkich prac pełnoceramicznych, począwszy od wkładów koronowych, przez korony lub korony częściowe, aż po rekonstrukcje na wkładach. W ten sposób można sprostać różnym wskazaniom, pojawiającym się zwłaszcza w przypadku leczenia poszczególnych kwadrantów. Nowym elementem zestawu jest wiertło do matowienia zębiny, przeznaczone do mechanicznego przygotowywania powierzchni zębiny przed cementowaniem adhezyjnym. Większość instrumentów posiada drobnoziarnisty nasyp, pozwalający na ochronę tkanek w trakcie całego postępowania. Przezroczysty układ zestawu pozwala na przeprowadzenie preparacji o odpowiednio wysokiej jakości.

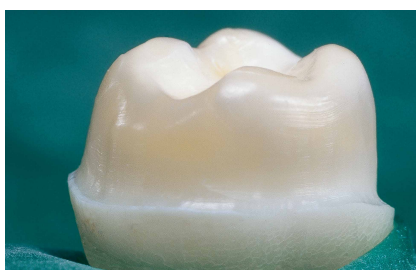
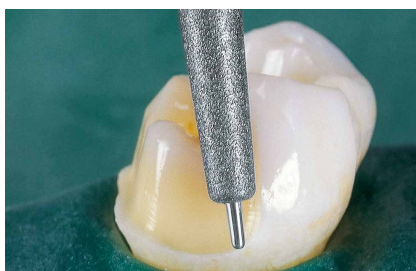
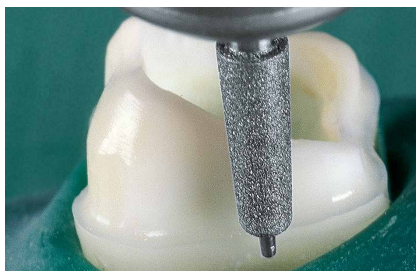
Kontrolowana preparacja - z zastosowaniem długiego lub krótkiego sztyftu prowadzącego

Obydwa nowe instrumenty diamentowe pozbawione nasypu sztyftem prowadzącym (P=Pin) w kształcie stożka i z zaokrągloną krawędzią stanowią główny element zestawu 4410.

Dzięki instrumentom o bardzo retencyjnej stożkowatości wykonana korona będzie prawidłowo podparta na stopniu filaru.

Instrumenty z drobnoziarnistym nasypem różnią się długością sztyftu prowadzącego.

Oprócz równomiernej szerokości stopnia w wymiarze poziomym (0,60 mm) oraz drobnego nasypu (jako kompromisu pomiędzy optymalną porowatością kikuta a optymalną jakością wycisku), instrumenty te posiadają jeszcze szereg innych zalet: kontrolowaną preparację można wykonać przy użyciu instrumentu ze sztyftem prowadzącym o długości 1,1 mm (8372P.314.023), natomiast do preparacji w niewidocznych obszarach jamy ustnej, w przypadku których należy zachować szczególną ostrożność, można użyć instrumentu ze sztyftem prowadzącym o długości 1,6 mm (8372PL.314.023).

- Optymalna preparacja ze stopniem, uzyskana dzięki dwupłaszczyznowemu podparciu - w wymiarze poziomym dzięki sztyftowi prowadzącemu i wymiarze pionowym dzięki podparciu na preparowanym stopniu.
- Wybierając odpowiednią długość sztyftu prowadzącego można przeprowadzić całkowicie kontrolowaną preparację nawet w trudnych warunkach: do preparacji estetycznej oraz preparacji głębszych ubytków służy instrument z krótkim sztyftem, natomiast w przypadku dużych różnic w wysokości oraz obszarów niewidocznych można zastosować instrument z dłuższym sztyftem prowadzącym.

● 8372P.314.023

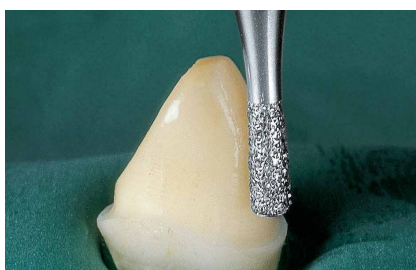
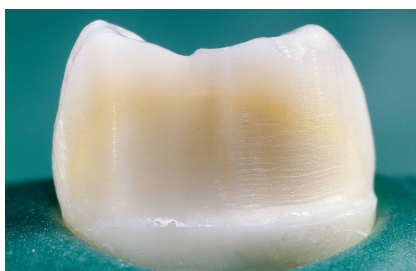
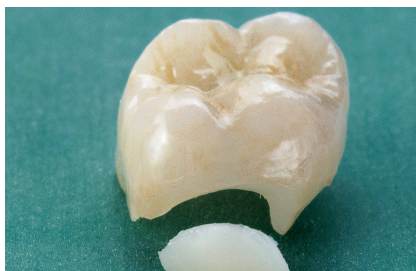
● 8372PL.314.023

Optymalny kształt preparacji uzupełnień wykonywanych metodą CAD/CAM (skanowanie laserowe)

Ponieważ szkliwo zęba nie posiada składników organicznych, pozwala na uzyskanie bardzo silnego połączenia. Wytrawienie powierzchni szkliwa sprzyja mikromechanicznemu połączeniu jego powierzchni z polimeryzującym tworzywem sztucznym.

Jeżeli powierzchnia łączenia znajduje się wyłącznie w zębiny, wykonanie odbudowy protetycznej jest trudniejsze. Oprócz niepewnej stabilności i znacznie mniejszej siły utrzymania zębina ulega podczas preparacji zabrudzeniu różnymi substancjami (ślina, krew, nieorganiczne roztwory soli, masy wyciskowe na bazie silikonów, wiążące w jamie ustnej materiały do uzupełnień tymczasowych, cementy tymczasowe itp.). Aby zapobiec komplikacjom, przed cementowaniem adhezyjnym należy nieznacznie zmatowić zanieczyszczoną warstwę zębiny. W ten sposób jej powierzchnia zostaje odświeżona. Takie mechaniczne kondycjonowanie zębiny gwarantuje sukces leczenia i pozwala na wykonanie prawidłowego uzupełnienia protetycznego.

Wykonanie prawidłowego uzupełnienia pełnoceramicznego oraz uzyskanie zadowalającego efektu leczenia wymaga dokładnego przestrzegania wszystkich wskazań. Musi istnieć możliwość odsłonięcia granicy preparacji. Złamaniu korony, a w konsekwencji jej utracie można zapobiec wykonując precyzyjną preparację ze stopniem oraz uzupełnienie o wystarczającej grubości ścian. Poszerzenie zasięgu preparacji poza obszar szkliwa nie stanowi obecnie przeciwwskazania do wykonania rekonstrukcji pełnoceramicznej.

 ● 6830LGK.204.014

Zastosowanie:

(przykład przedstawiony na modelu)

1. Przeprowadzanie jednoczesowej preparacji. Preparacja krawędzi poddziąsłowych dzięki (wielokrotnemu) założeniu nici retrakcyjnych w celu uzyskania tymczasowej retrakcji dziąsła (8372P.314.023).

2. Zastosowanie dłuższego sztyftu prowadzącego w przypadku większych różnic w wysokości (korony częściowe), "zamykanie" stopni w obszarach niewidocznych, preparacja w kształcie skrzynki w przypadku odbudów na wkładach (8372PL.314.023).

3. Preparacja w kształcie skrzynki na powierzchniach styecznych w przypadku wkładów koronowych/koron częściowych, poszerzanie (przedsionkowego) stopnia (8847KR.314.023).

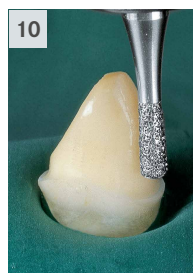
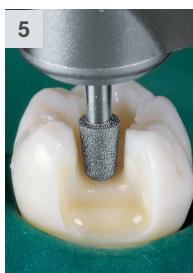
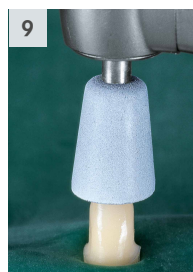
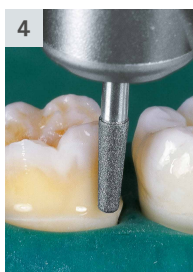
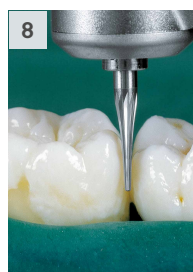
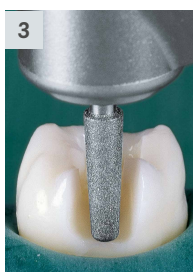
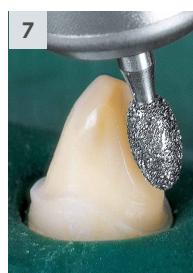
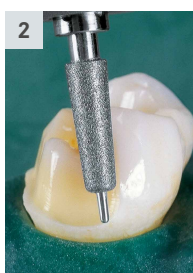
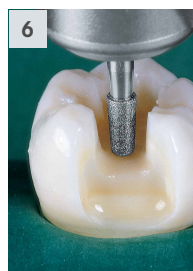
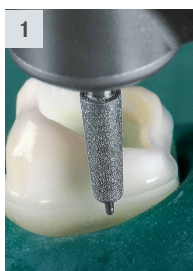
4. Definiowanie granicy preparacji na powierzchniach styecznych w przypadku stłoczonych lub małych zębów (8846KR.314.018).

5. Preparacja pod wkłady koronowe lub preparacja wewnątrzkoronowa w przypadku koron częściowych i pełnych (cieśń), zwłaszcza w zębach trzonowych (8845KR.313.025).

6. Preparacja powierzchni okluzyjnych (bruzd) w zębach trzonowych i przedtrzonowych; w celu uzyskania lepszej szczelności oraz pewnego cementowania; zwłaszcza w zębach małych i wkładów przyszyjkowych (8845KR.314.018).

7. Opracowanie elementów wklęsłych, np. powierzchni językowych zębów przednich, powierzchni okluzyjnych zębów trzonowych (379.314.023).

8. Opracowanie powierzchni niepokrywanych w późniejszym czasie rekonstrukcją protetyczną: np. znoszenie szkliwa w celu poszerzenia przestrzeni zębowych w ramach preparacji pod wkłady koronowe lub - w przypadku stłoczenia - separacja w obszarze korzeniowym (H50A.314.010).

9. Zaokrąglenie preparacji w obszarze korony w celu ułatwienia pobrania wycisku i wykonania uzupełnień tymczasowych oraz uzyskania lepszej dokładności zwłaszcza w przypadku uzupełnień wykonanych metodą CAD/CAM poprzez stworzenie powierzchni wypukłych o promieniu minimum ≥ 1 mm (9653.204.060).

10. Matowienie powierzchni zębiny w celu oczyszczenia i poprawy utrzymania mechanicznego przed osadzeniem rekonstrukcji (6830LGK.204.014).

Wskazówki dot. stosowania:

- Jeżeli jednocześnie podejmowane jest leczenie periodontologiczne, należy je przeprowadzić przed ostateczną preparacją.

- Odbudowę zęba można wykonać w późniejszym czasie, ponieważ - w odróżnieniu od tradycyjnych metod - w przypadku większych ubytków tkanek płaszczyznowe podparcie instrumentu o ząb podczas preparacji nie jest konieczne.

- Instrumenty ze sztyftem prowadzącym:
 - _{opt.} 40.000 min⁻¹ czerwona kątnica

Wiertło do matowienia zębiny:

- _{opt.} 400 - 500 min⁻¹ niebieska lub zielona kątnica

Konsultacja naukowa:
dr Julian Brandes

Korespondencja:
Norbisrather Straße 3
50739 Köln
Więcej informacji:
www.vollkeramik-spezialist.de